

Staré řecké báje a pověsti

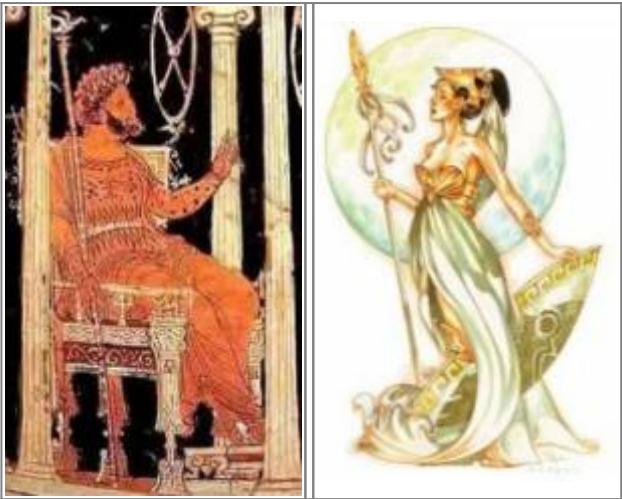
Eduard Petiška

online

PROMÉTHEUS	POTOPA	FAETHÓN	ORFEUS
Založení Théb	PENTHEUS	MIDAS	TANTALOS
NIOBA	PELOPS	O ZLATÉM ROUNU	IÁSÓN A MÉDEA
HÉRAKLES	PERSEUS	DAIDALOS A IKAROS	THÉSEUS
SISYFOS	BELLEROFONTES	MELEAGROS	OIDIPUS A ANTIGONA
FILEMON A BAUCIS	ERÓS A PSÝCHÉ	GÝGES A PRSTEN	TROJSKÁ VÁLKA
ORESTES	ODYSSEOVY CESTY	POSLEDNÍ PŘÍBĚH BEZ KONCE	Staré řecké báje a pověsti (komplet)

Staré řecké báje a pověsti v PDF - stiskněte tlačítko **TISK do PDF** na horní liště.

Mohlo by vás zajímat:

Biblické příběhy

Ivan Olbracht

STARÝ ZÁKON pro mládež

SISYFOS

Za starých časů se lidé báli bohů. Kdo se bohů nebál, měl strach aspoň ze smrti. Lstivý král Sisyfos se nebál ani bohů, ani smrti.

Založil bohaté město Korint a postavil korintský hrad. Hrad neměl pramen a Sisyfos přemýšlel, jak přimět bohy, aby hradu pramen darovali. Pomohla mu šťastná náhoda.

Osud, který vládne lidem i nesmrtelným bohům, způsobil, že se říční bůh Asópos dostal do sporu s vládcem bohů Diem. Hledal Dia, ale nemohl vypátrat, kam se Zeus skryl. Sisyfos se doslechl o Asóposově sporu a lstí se dověděl, kde Zeus žije. Ihned pospíšil k Asóposovi a řekl mu: „Vím, která končina skrývá vládce bohů, a rád ti to povím, pomůžeš-li mi v nesnazi. Postavil jsem hrad, a nemám v něm vodu. Služebníci ji musí donášet ze vzdálených studní. Pomoz mi a já pomohu tobě.“ Asópos přikývl. Navštívil Sisyfovův hrad a dotkl se na nádvoří skály. Ze skály vytryskl průzračný proud chladné vody. Vděčný Sisyfos mu za tu službu prozradil Diův úkryt.

Rozhorlený Asópos začal Dia pronásledovat. Zapomněl, že je Zeus vládcem bohů i lidí, a zapomněl, že rozkazuje bleskům. Zeus hněvivě pozoroval blížícího se Asópa. Mrštíł po něm bleskem a sežehl ho. Popálený bůh se zřítíl do řeky a řeka, jež ho přijala, přinášela od těch dob ve svém proudu i kousky uhlí. Když Zeus zahubil Asópa, obrátil svůj hněv i proti Sisyfovi. „Jdi,“ poručil Smrti, „odveď Sisyfa do říše stínů, tam nebude moci prozrazovat tajemství.“ A Smrt šla. Král Sisyfos stál na hradbách svého hradu a díval se do krajiny zalité sluncem. V poledním žáru žloutla tráva a na zemdlených stromech se nepohnul ani list. Krajina byla bez lidí, všichni odpočívali ve stínu svých příbytků. Jen král nevyhledával stín. Měl zlou předtuchu, že se blíží Diův trest. Tu spatřil, jak se prašnou cestou ubírá k hradu Smrt Seběhl z hradeb do hradu, vyhledal dva silné provazy a postavil se ke dveřím. Nic netušící Smrt vstoupila do síně. Sisyfos přehodil přes ni provaz a utáhl jej, jiným provazem ji sešněroval a spoutanou zavřel do komory. Oddechl si. Teď mu nemohla Smrt ublížit.

Sisyfos nezemřel a nikdo na světě neumíral. Smrt ležela spoutána na hradě. Bolesti a nemoci navštěvovaly lidské příbytky jako dřív a neměly konce. Lidé stárli a neumírali. I ptáci zasažení šípem letěli dál a divoká zvěř prchala s oštěpem ve hřbetu do hloubi lesa. Dobytčata stárla a nikdo je nemohl zbavit života.

Zeus zachmuřil tvář a zavolal boha války Area.

„Sisyfos zvrátil na zemi všecken pořádek,“ řekl vládce bohů, „kdo jiný může osvobodit Smrt a poslat ji na lidi než ty, bůh války.“

Bůh Áres sestoupil na zem, rozrazil dveře komory, v níž Sisyfos věznil Smrt, a osvobodil svou přítelkyni. Sotva byla Smrt na svobodě, chopila se Sisyfa a odvěkla ho do podsvětí. Smrt začala opět navštěvovat příbytky, plula s lodníky na korábech, doprovázela lovce do lesů a bojovníky do válek.

Lstivý Sisyfos věděl, že Smrt nad ním nakonec zvítězí, a proto se už před časem podle toho zařídil. Nakázal manželce, aby po jeho úmrtí nekonala žádné pohřební oběti.

V podsvětí však naříkal na svou manželku.

„Zapomněla na mne,“ říkal, „nestará se o posvátné obřady.“

Všichni ho v říši stínů litovali a sama vládkyně té truchlivé končiny, Persefona, mu dovolila, aby se vrátil na zem a připomněl manželce její povinnosti.

Sisyfos vyšel z říše věčné tmy na denní světlo a předstíraný zármutek mu zmizel z tváře. Radostně spěchal na hrad. Na oslavu svého návratu mezi lidi vystrojil veselou hostinu. O návrat mezi stíny se nestaral, ani na něj nepomyslel. Manželku jen chválil, že vyplnila jeho bezbožný příkaz.

Už voněly hodovní síní pečené volské kýty a číše se plnily sladkým vínem. Sín zvučela hovorem a u ohniště usedl slepý pěvec s lyrou. Král Sisyfos pozvedl číši ke slavnému přípitku. Ale víno mu nesmočilo rty. Smrt stojící za ním mu odtrhla číši od úst a odvedla ho podruhé do říše mrtvých.

Krutě trestali bohové smrtelníky, kteří si nevážili bohů a božských zákonů. I Sisyfa postihl zlý trest. Musí v podsvětí valit do kopce ohromný balvan mramoru, a když jej konečně dovalí na kopec, kámen mu uklouzne a sjede ze svahu dolů. Znovu a znovu opakuje Sisyfos marnou práci a jeho utrpení se stále obnovuje a nikdy nekončí.

From:

<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:

<https://cesty.in/sisyfos?rev=1442822020>

Last update: **2020/10/09 23:11**

